

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ЮРИДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЯРОСЛАВА МУДРОГО**

**КАФЕДРА КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ТА ОПЕРАТИВНО-
РОЗШУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ**

ЗАТВЕРДЖЕНО

на засіданні кафедри кримінального
процесу та ОРД
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого
(протокол № 8 від 04 грудня 2020 р.)

**П Р О Г Р А М А
НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО
ДОКАЗУВАННЯ»**

напрямок підготовки за спеціальністю 081 «Право»
галузь знань – 08 «Право»
освітній рівень «Магістр»
профіль «Досудове слідство»

Програма навчальної дисципліни **«Теорія та практика кримінального процесуального доказування»**, винесеної на підсумкову атестацію (напрямок підготовки за спеціальністю 081 «Право» галузь знань – 08 «Право» освітній рівень «Магістр» профіль «Досудове слідство») / Уклад.: О.Г. Шило, О.І. Марочкін, Д.В. Філін Х.: Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого, 2020. – 18 с.

Укладачі:

Шило О. Г. – доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри кримінального процесу та оперативно-розшукової діяльності Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого;

Філін Д.В. - кандидат юридичних наук, доцент кафедри кримінального процесу та оперативно-розшукової діяльності Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого.

Марочкін О.І. - кандидат юридичних наук, асистент кафедри кримінального процесу та оперативно-розшукової діяльності Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого.

**ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО
ДОКАЗУВАННЯ»**

Зміст

1. Вступ.....	4
Розділ І.....	5
Розділ ІІ.....	8
Розділ ІІІ.....	9
2. Перелік питань для складання іспиту «Теорія та практика кримінального процесуального доказування»	10
3. Список нормативних актів.....	14

1. Вступ

Вирішення завдань кримінального провадження залежить від низки факторів, одним із яких є професійна діяльність суб'єктів, які здійснюють доказування у кримінальному провадженні. Сучасний стан запобігання та протидії злочинності вимагає високого рівня майбутніх працівників органів досудового розслідування, які мають володіти ґрунтовними теоретичними знаннями та практичними навичками застосування норм матеріального та кримінального процесуального законодавства.

Невід'ємною умовою забезпечення якості професійної підготовки фахівців є формування їх вміння висвітлити, проаналізувати та запропонувати можливі шляхи вирішення практичних питань, які стосуються кримінального процесуального доказування.

Мета навчальної дисципліни «Теорія і практика кримінального процесуального доказування» полягає у: - поглибленні й конкретизації знань щодо порядку здійснення кримінального процесуального доказування; - отриманні знань з питань доказового права через призму положень Конвенції про захист прав і основоположних свобод (далі - Конвенції) і практики Європейського суду з прав людини (далі – ЄСПЛ); - набутті навичок інтерпретування та застосовування положень Конвенції і правових позицій ЄСПЛ в доказуванні; - отриманні знань і розуміння правових позицій Конституційного Суду України та Верховного Суду з питань доказового права; - набутті практичних навичок здійснення доказування у кримінальному провадженні.

Для досягнення поставленої мети передбачається вирішення наступних **завдань**:

- поглибити знання норм доказового права та набути навичок їх застосування при здійсненні доказування;
- набути навичок узагальнення практики ЄСПЛ, Верховного Суду, виокремлення правової позиції та застосування її під час прийняття рішень в ході кримінального процесуального доказування;
- набути навичок здійснення аналізу доктринальних підходів до вирішення проблем кримінального процесуального доказування, їх застосування під час оцінки досконалості механізму правового регулювання кримінальних процесуальних відносин, виявлення його прогалин та колізій, обґрунтування пропозицій щодо їх усунення;
- опанувати технологію прийняття процесуальних рішень та їх обґрунтування і вмотивування з урахуванням права Конвенції під час кримінального процесуального доказування.

Розділ 1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ТЕОРІЇ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ДОКАЗУВАННЯ

Поняття доказового права і теорії доказування. Доказове право в системі кримінального процесуального права. Теорії доказів у кримінальному процесі: теорія формальних доказів, теорія вільної оцінки доказів за внутрішнім переконанням, англосаксонська теорія доказів.

Поняття теорії доказів та її предмет. Правові та гносеологічні основи теорії доказування. Завдання кримінального провадження та їх взаємозв'язок з доказовим правом. Особливості пізнання під час кримінального провадження. Співвідношення пізнання та доказування. Пізнавальний та обґрунтовальний аспекти кримінального процесуального доказування.

Методологічні засади теорії доказування. Значення методології для дослідження доказів та доказування. Вплив методологічних засад на формування теорії доказування. Застосування теорії відбитку, когнітивної теорії пізнання та СМД-методології у кримінальному процесі. Системно-структурний підхід у теорії доказування.

Перспективи застосування обвинувальної та позовної моделей у оновленні сучасної теорії доказування у науці кримінального процесу.

Зв'язок теорії доказування із практикою. Вплив теорії доказування на законотворчу діяльність при створенні та прийнятті КПК України у 2012 році. Урахування сучасних досліджень у царині теорії доказування під час внесення змін та доповнень у кримінальне процесуальне законодавство щодо порядку та засобів доказування у кримінальному провадженні.

Значення теорії доказів для вдосконалення практики кримінального процесуального доказування. Розробка у теорії доказування науково-практичних рекомендацій до тлумачення та застосування норм доказового права. Урахування правозастосовної практики у наукових дослідженнях та підзаконних нормативних актах щодо доказування. Вплив практики доказової діяльності учасників кримінального процесу на подальше вдосконалення кримінального провадження та його впорядкованість.

Засоби кримінального процесуального доказування. Генезис поняття доказів в науці кримінального процесу. Докази як інструментарій юридичного пізнання у кримінальному провадженні. Загальна характеристика процесуальних джерел доказів. Класифікація доказів. Загальна характеристика класифікаційних груп доказів: прямі, непрямі; обвинувальні, виправдувальні; первинні, похідні; особисті та ті, що містяться в предметах та документах. Практичне значення класифікації доказів для їх оцінки та доказування у кримінальному провадженні.

Презумпції, преюдиції, загальновідомі та визнані (безспірні) факти як засоби доказування.

Властивості доказів. Належність, допустимість, достовірність та достатність доказів як їх властивості. Поняття належності доказів. Поняття, сутність, юридична природа допустимості доказів. Місце та значення інституту допустимості доказів у сучасному кримінальному процесуальному

праві та правозастосовчій діяльності. Розвиток теоретичних та нормативних основ інституту допустимості доказів. Проблеми законодавчого регулювання допустимості доказів. Система критеріїв допустимості доказів. Питання допустимості доказів у практиці Європейського суду з прав людини.

Проблеми зміни метатеорії кримінального процесуального доказування в сучасних умовах. Доктринальні моделі вдосконалення кримінального процесуального доказування.

Поняття достатності доказів. Проблема визначення достатності доказів під час прийняття кримінальних процесуальних рішень.

Поняття достовірності доказів.

Мета, предмет і межі доказування. Мета кримінального процесуального доказування. Співвідношення завдань кримінального провадження та мети кримінального процесуального доказування. Множинність предмету доказування в кримінальному провадженні. Рівні доказування. Градація предмету доказування (загальний, родовий, спеціальний та безпосередній). Характеристика обставин, які підлягають доказуванню у кримінальному провадженні (загальний предмет доказування). Специфіка предмету доказування в окремих кримінальних провадженнях. Головний факт. Доказові і допоміжні факти. Обставини, що не підлягають доказуванню в кримінальному провадженні (загальновідомі та преюдиціальні факти, факти, що презюмуються, та визнані факти). Поняття меж доказування. Межі доказування та вчення про достатність доказів. Співвідношення предмета і меж доказування.

Процес доказування. Процес доказування та його структура. Обумовленість процесу доказування стадійністю кримінального провадження. Загальна характеристика елементів процесу доказування: збирання (закріплення), перевірка, оцінка. Стандарти кримінального процесуального доказування. Концепції (доктрини) недопустимості доказів у різних правових системах. Проблеми "нетрадиційних" засобів доказування.

Суб'єкти доказування: обов'язок та тягар доказування; право на участь в доказуванні. Суб'єкти доказування. Співвідношення категорій «обов'язок доказування» та «тягар доказування»: сутність, суб'єкти та правові наслідки невиконання. Сутність правової позиції суб'єкта доказування. Учасники процесу доказування. Роль суду у процесі доказування. Сутність активної та ініціативної діяльності суду в кримінальному провадженні. Судовий розсуд (дискреція) як форма реалізації ініціативних повноважень суду в кримінальному провадженні. Доктрина «сприяння захисту» (*favor defensionis*) та процес доказування. Сутність поняття «асиметрія доказування».

Способи збирання та перевірки доказів. Способи збирання доказів стороною обвинувачення. Проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій. Звернення до слідчого судді із клопотанням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження. Витребування та отримання від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, службових та фізичних

осіб речей, документів, відомостей, висновків експертів, висновків ревізій та актів перевірок. Проведення інших процесуальних дій, передбачених КПК.

Способи збирання доказів стороною захисту, потерпілим, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження. Витребування та отримання від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, службових та фізичних осіб речей, копій документів, відомостей, висновків експертів, висновків ревізій, актів перевірок. Ініціювання проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій та інших процесуальних дій. Звернення до слідчого судді із клопотанням про тимчасовий доступ до речей і документів. Здійснення інших дій, які здатні забезпечити подання суду належних і допустимих доказів.

Одержання доказів на території іноземної держави в результаті здійснення міжнародного співробітництва під час кримінального провадження.

Особливості фіксації доказової інформації стороною обвинувачення. Особливості фіксації доказової інформації стороною захисту, потерпілим, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження.

Поняття, особливості, мета та способи перевірки доказів, суб'єкти, які її здійснюють. Перевірка доказів як необхідна умова формування їх сукупності.

Особливості участі слідчого судді та суду в збиранні та перевірці доказів.

Загальні положення оцінки доказів. Порівняльний аналіз оцінки доказів у англосаксонській та континентальній правових системах. Зміст та основні положення оцінки доказів. Суб'єкти, які її здійснюють, та правові наслідки оцінки ними доказів. Внутрішнє переконання та його роль в оцінці доказів. Оцінка релевантності доказів. Правила оцінки допустимості доказів. Концепції допустимості доказів. Наслідки порушення норм законодавства України щодо визнання доказів допустимими. Оцінка достовірності доказів та засоби її перевірки. Оцінка сукупності доказів з точки зору достатності та взаємозв'язку для прийняття відповідного процесуального рішення. Оцінка доказів у кримінальному процесі англо-американської правової традиції. Оцінка доказів у країнах континентальної правової системи.

Визнання доказів недопустимими. Визнання доказів недопустимими як результат їх оцінки. Підстави визнання доказів недопустимими, їх класифікація. Загальний порядок визнання доказів недопустимими. Доктрина «плодів отруєного дерева», її практичне застосування. Провокація вчинення злочину як підстава визнання доказів недопустимими. Критерії відмежування провокації вчинення злочину від негласної діяльності з його контролю. Загальний порядок визнання доказів недопустимими. Порядок визнання доказів очевидно недопустимими. Суб'єкти прийняття процесуального рішення про визнання доказів недопустимими. Наслідки визнання доказів недопустимими. Недопустимість доказів у країнах англосаксонської та романо-германської правової сім'ї (порівняльно-правовий аспект). Визнання доказів недопустимими в практиці ЄСПЛ.

Розділ 2. ПРОЦЕСУАЛЬНІ ДЖЕРЕЛА ДОКАЗІВ

Показання як процесуальне джерело доказів. Поняття показань, їх відмінність від пояснень. Показання свідків, їх предмет, значення та оцінка. З'ясування достовірності показань свідка. Особи, які не можуть бути допитані як свідки в кримінальному провадженні. Процес формування показань свідків, його етапи. Об'єктивні та суб'єктивні фактори, які впливають на формування показань свідка та їх значення під час оцінки показань. Перевірка та оцінка показань свідка. Показання неповнолітнього свідка. Показання особи, яка вчинила суспільно небезпечне діяння, передбачене КК України, у стані неосудності або захворіла на психічну хворобу після вчинення злочину.

Показання потерпілого, їх предмет, значення, перевірка та оцінка.

Показання експерта, їх предмет, особливості, значення, перевірка та оцінка.

Показання підозрюваного, підсудного, їх предмет, значення, перевірка і оцінка. Види показань підозрюваного, обвинуваченого. Визнання підозрюваним, обвинуваченим своєї вини, вплив на диференціацію кримінальної процесуальної форми. Показання неповнолітнього підозрюваного.

Сутність показань з чужих слів, особливості визнання їх допустимими як доказів.

Речові докази як процесуальне джерело доказів. Поняття, ознаки та види речових доказів. Речові докази в системі інших процесуальних джерел доказів. Процес формування речових доказів у кримінальному провадженні. Мікрооб'єкти та мікросліди (в тому числі одорологічні (запахові) сліди) як речові докази. Електронна (цифрова) інформація, що має доказове значення: особливості збирання та використання як речового доказу. Кримінальна процесуальна класифікація електронної (цифрової) інформації. Специфічні вимоги до формування «цифрових доказів». Відмежування речових доказів від інших видів доказів: документів, додатків до протоколів слідчих (розшукових) дій, зразків для експертного дослідження.

Зберігання речових доказів. Обов'язки сторін щодо зберігання речових доказів. Зберігання речових доказів в суді.

Перевірка та оцінка речових доказів. Особливості дослідження «цифрових доказів» та оцінка їх ідентичності та автентичності.

Вирішення питання про спеціальну конфіскацію та долю речових доказів.

Документи як джерело доказів. Поняття документів у кримінальному провадженні. Документи в системі процесуальних джерел доказів. Види документів та їх ознаки. Вимоги, що висуваються до документів, як джерел доказів. Відмінність документів від інших джерел доказів.

Процесуальний порядок формування та зберігання документів у кримінальному провадженні.

Перевірка та оцінка документів як доказів.

Вирішення питання про спеціальну конфіскацію та долю документів у кримінальному провадженні.

Висновок експерта як джерело доказів. Процесуальні форми використання спеціальних знань у кримінальному провадженні. Висновок експерта, його предмет, значення, форма та зміст. Підстави для призначення експертизи у кримінальному процесі. Права, обов'язки та відповідальність експерта. Підстави для відводу експерта та порядок його вирішення. Відмінність висновку експерта від довідки спеціаліста. Висновок (висновки) експертів при проведенні комісійної та комплексної експертизи. Перевірка та оцінка висновку експерта.

Розділ 3. ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСУ ДОКАЗУВАННЯ В ОКРЕМИХ КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕННЯХ ТА НА ОКРЕМИХ СТАДІЯХ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Теорія і практика доказування під час досудового розслідування. Особливості процесу доказування на початковому етапі досудового розслідування. Здійснення доказової діяльності після повідомлення особі про підозру. Участь сторін та інших учасників кримінального провадження в доказуванні під час досудового розслідування. Особливості доказування при здійсненні спеціального досудового розслідування. Особливості доказування при розслідуванні кримінальних проступків.

Теорія і практика доказування під час провадження в суді першої інстанції. Реалізація засади змагальності сторін та свободи в поданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості в суді першої інстанції. Особливості доказування в судовому розгляді, який здійснюється за відсутності обвинуваченого (спеціальне судове провадження).

Особливості доказування в суді присяжних ангlosаксонської та континентальної моделей.

Теорія і практика доказування у судових провадженнях з перегляду судових рішень. Особливості доказування у суді апеляційної інстанції. Особливості доказування у суді касаційної інстанції.

Теорія і практика доказування в судово-контрольних провадженнях під час досудового розслідування. Особливості доказування у провадженні щодо розгляду слідчим суддею клопотання про застосування запобіжного заходу. Особливості доказування у провадженні щодо розгляду слідчим суддею клопотання про застосування заходів забезпечення кримінального провадження. Особливості доказування у провадженні щодо розгляду слідчим суддею клопотань про проведення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій. Особливості доказування під час розгляду слідчим суддею скарг на рішення, дії чи бездіяльність слідчого та прокурора. Особливості доказування у провадженні щодо розгляду слідчим суддею клопотання про продовження строку досудового розслідування.

2. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДЛЯ СКЛАДАННЯ ІСПИТУ «ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ДОКАЗУВАННЯ», ВИНЕСЕНОГО НА ПІДСУМКОВУ АТЕСТАЦІЮ: ПИТАННЯ ДО ІСПИТУ З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ДОКАЗУВАННЯ», ВИНЕСЕНОГО НА ПІДСУМКОВУ АТЕСТАЦІЮ ПРОФІЛЮ «ДОСУДОВЕ СЛІДСТВО»

1. Поняття доказового права і теорії доказування, їх співвідношення.
2. Поняття теорії доказів та її предмет.
3. Доказове право в системі кримінального процесуального права. Завдання кримінального провадження та їх взаємозв'язок з доказовим правом.
4. Теоретичні підходи до розуміння доказів та доказування у кримінальному процесі: теорія формальних доказів, теорія вільної оцінки доказів за внутрішнім переконанням, англосаксонська теорія доказів.
5. Особливості пізнання під час кримінального провадження. Співвідношення пізнання та доказування.
6. Конституційні основи теорії доказування.
7. Вплив сучасного кримінального процесуального законодавства на розбудову теорії доказів та доказування.
8. Генезис поняття доказів в науці кримінального процесу. Основні підходи до розуміння поняття доказів.
9. Загальна характеристика процесуальних джерел доказів. Класифікація доказів.
10. Загальна характеристика класифікаційних груп доказів: прямі, непрямі; обвинувальні, виправдувальні; первинні, похідні; особисті та ті, що містяться в предметах та документах. Практичне значення класифікації доказів для їх оцінки та доказування у кримінальному провадженні.
11. Презумпції, преюдиції, загальновідомі та визнані (безспірні) факти як засоби доказування.
12. Належність, допустимість, достовірність та достатність доказів як їх властивості.
13. Належність доказів та її співвідношення з допустимістю доказів.
14. Поняття, сутність, юридична природа допустимості доказів. Місце та значення інституту допустимості доказів у сучасному кримінальному процесуальному праві та правозастосовчій діяльності.
15. Розвиток теоретичних та нормативних основ інституту допустимості доказів. Проблеми законодавчого регулювання допустимості доказів.

16. Система критеріїв допустимості доказів. Існуючі підходи до їх визначення.

17. Питання допустимості доказів у практиці Європейського суду з прав людини.

18. Питання допустимості доказів у практиці Верховного Суду та Конституційного Суду України.

19. Достовірність доказів та її взаємозв'язок з допустимістю доказів.

20. Поняття достатності доказів. Проблема визначення достатності доказів під час прийняття кримінальних процесуальних рішень.

21. Мета кримінального процесуального доказування. Співвідношення завдань кримінального провадження та мети кримінального процесуального доказування.

22. Множинність предмету доказування в кримінальному провадженні. Градація предмету доказування (загальний, родовий, спеціальний та безпосередній).

23. Характеристика обставин, які підлягають доказуванню у кримінальному провадженні (загальний предмет доказування).

24. Специфіка предмету доказування в окремих кримінальних провадженнях.

25. Види предмету доказування в залежності від суб'єкту доказування.

26. Обставини, що не підлягають доказуванню в кримінальному провадженні (загальновідомі та преюдиціальні факти, факти, що презюмуються, та визнані факти).

27. Поняття меж доказування. Межі доказування та вчення про достатність доказів. Співвідношення предмета і меж доказування.

28. Процес доказування та його структура. Обумовленість процесу доказування стадійністю кримінального провадження.

29. Загальна характеристика структури та процесу доказування.

30. Стандарти кримінального процесуального доказування.

31. Проблеми "нетрадиційних" засобів доказування.

32. Учасники процесу доказування. Суб'єкти доказування. Їх співвідношення.

33. Співвідношення категорій «обов'язок доказування» та «тягар доказування»: сутність, суб'єкти та правові наслідки невиконання. Сутність правової позиції суб'єкта доказування.

34. Роль суду у процесі доказування. Сутність активної та ініціативної діяльності суду в кримінальному провадженні. Судовий розсуд (дискреція) як форма реалізації ініціативних повноважень суду в кримінальному провадженні.

35. Доктрина «сприяння захисту» (*favor defensionis*) та процес доказування. Сутність поняття «асиметрія доказування».

36. Способи збирання доказів стороною обвинувачення. Особливості фіксації доказової інформації стороною обвинувачення.

37. Способи збирання доказів стороною захисту, потерпілим, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження. Особливості фіксації доказової інформації стороною захисту, потерпілим, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження.

38. Одержання доказів на території іноземної держави в результаті здійснення міжнародного співробітництва під час кримінального провадження.

39. Поняття, особливості, мета та способи перевірки доказів, суб'єкти, які її здійснюють. Перевірка доказів як необхідна умова формування їх сукупності.

40. Особливості участі слідчого судді та суду в збиранні та перевірці доказів.

41. Зміст та основні положення оцінки доказів. Суб'єкти, які її здійснюють, та правові наслідки оцінки ними доказів.

42. Внутрішнє переконання та його роль в оцінці доказів. Оцінка релевантності доказів.

43. Правила оцінки допустимості доказів.

44. Існуючі в теорії доказового права концепції допустимості доказів.

45. Оцінка достовірності доказів та засоби її перевірки.

46. Оцінка сукупності доказів з точки зору достатності та взаємозв'язку для прийняття відповідного процесуального рішення.

47. Оцінка доказів у кримінальному процесі англо-американської правової традиції. Оцінка доказів у країнах континентальної правової системи.

48. Визнання доказів недопустимими як результат їх оцінки. Підстави визнання доказів недопустимими, їх класифікація.

49. Загальний порядок визнання доказів недопустимими. Порядок визнання доказів очевидно недопустимими. Суб'єкти прийняття процесуального рішення про визнання доказів недопустимими.

50. Наслідки визнання доказів недопустимими. Принцип автономної оцінки доказів.

51. Доктрина «плодів отруєного дерева», її практичне застосування.

52. Провокація вчинення злочину як підстава визнання доказів недопустимими. Критерії відмежування провокації вчинення злочину від негласної діяльності з його контролю.

53. Недопустимість доказів та відомостей, які стосуються особи підозрюваного та обвинуваченого.

54. Недопустимість доказів у країнах англосаксонської та романо-германської правової сім'ї (порівняльно-правовий аспект).

55. Визнання доказів недопустимими в практиці Європейського суду з прав людини.

56. Показання як процесуальне джерело доказів. Поняття показань, їх відмінність від пояснень.

57. Показання свідків, їх предмет, значення та оцінка. З'ясування достовірності показань свідка. Особи, які не можуть бути допитані як свідки в кримінальному провадженні.

58. Процес формування показань свідків, його етапи. Об'єктивні та суб'єктивні фактори, які впливають на формування показань свідка та їх значення під час оцінки показань. Перевірка та оцінка показань свідка. Показання неповнолітнього свідка.

59. Доказове значення показань свідка, який надалі був визнаний підозрюваним чи обвинуваченим у цьому кримінальному провадженні.

60. Показання особи, яка вчинила суспільно небезпечне діяння, передбачене КК України, у стані неосудності або захворіла на психічну хворобу після вчинення злочину.

61. Показання потерпілого, їх предмет, значення, перевірка та оцінка.

62. Показання експерта, їх предмет, особливості, значення, перевірка та оцінка.

63. Показання підозрюваного, обвинуваченого, їх предмет, значення, перевірка і оцінка. Види показань підозрюваного, обвинуваченого. Правові наслідки визнання підозрюваним, обвинуваченим своєї вини.

64. Сутність показань з чужих слів, особливості визнання їх допустимими як доказів.

65. Поняття, ознаки та види речових доказів. Речові докази в системі інших процесуальних джерел доказів.

66. Речові докази як процесуальне джерело доказів. Процесуальний порядок визнання предметів та документів речовими доказами.

67. Відмежування речових доказів від інших видів доказів: документів, додатків до протоколів слідчих (розшукових) дій, зразків для експертного дослідження.

68. Зберігання речових доказів. Обов'язки сторін щодо зберігання речових доказів. Зберігання речових доказів у суді.

69. Перевірка та оцінка речових доказів. Особливості дослідження «цифрових доказів» та оцінка їх ідентичності та автентичності.

70. Вирішення питання про спеціальну конфіскацію та долю речових доказів.

71. Поняття документів як джерела доказів у кримінальному провадженні. Види документів та їх ознаки.

72. Документи в системі процесуальних джерел доказів. Особливості перевірки та оцінки документів.

73. Процесуальний порядок формування та зберігання документів у кримінальному провадженні. Перевірка та оцінка документів як доказів.

74. Вирішення питання про спеціальну конфіскацію та долю документів у кримінальному провадженні.

75. Процесуальні форми використання спеціальних знань у кримінальному провадженні. Їх доказове значення.

76. Висновок експерта як джерело доказів.

77. Права, обов'язки та відповідальність експерта. Підстави для відводу експерта та порядок його вирішення. Доказове значення висновку експерта, який підлягає відводу.

78. Висновок (висновки) експертів при проведенні комісійної та комплексної експертизи. Перевірка та оцінка висновку експерта.

79. Доказування під час досудового розслідування.

80. Особливості доказування при здійсненні спеціального досудового розслідування.

81. Особливості доказування при розслідуванні кримінальних проступків.

82. Особливості використання результатів негласних слідчих (розшукових) дій як доказів. Форми використання результатів негласних слідчих (розшукових) дій у кримінальному провадженні.

83. Теорія і практика доказування під час провадження в суді першої інстанції. Реалізація засади змагальності сторін та свободи в поданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості в суді першої інстанції.

84. Особливості доказування в судовому розгляді, який здійснюється за відсутності обвинуваченого (спеціальне судове провадження).

85. Особливості доказування в суді присяжних англосаксонської та континентальної моделей.

86. Доказування у судових провадженнях з перегляду судових рішень. Особливості доказування у суді апеляційної інстанції. Особливості доказування у суді касаційної інстанції.

87. Доказування в судово-контрольних провадженнях під час досудового розслідування.

88. Особливості доказування у провадженні щодо розгляду слідчим суддею клопотань про застосування заходів забезпечення кримінального провадження.

89. Особливості доказування у провадженні щодо розгляду слідчим суддею клопотань про проведення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій.

90. Особливості доказування під час розгляду слідчим суддею скарг на рішення, дії чи бездіяльність слідчого та прокурора.

3. СПИСОК НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ ІЗ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ДОКАЗУВАННЯ», ВИНЕСЕНОЇ НА ПІДСУМКОВУ АТЕСТАЦІЮ:

1. Конституція України URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.
2. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р. URL: : http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_004.
3. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 р. № 4651-VI. URL.: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>
4. Закон України «Про прокуратуру» від 14.10.2014 № 1697-VII URL: :<http://zakon5.rada.gov.ua>.
5. Закон України «Про Національне антикорупційне бюро України» від 14.10.2014 № 1698-VII URL: <http://zakon0.rada.gov.ua>.
6. Закон України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 № 580-VIII. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua>.
7. Закон України «Про Державне бюро розслідувань» від 12.11.2015 № 794-VIII. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T150794.html.
8. Інструкція про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень, затверджена наказом Міністерства юстиції України від 08.10.1998 № 53/5 (зі змінами, внесеними наказом Міністерства юстиції України від 27.07.2015 № 1350/5. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua>.
9. Інструкція з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні, затверджена Наказом Міністерства внутрішніх справ України від 07.07.2017 № 575. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0937-17>.
10. Інструкція з організації реагування на заяви та повідомлення про кримінальні, адміністративні правопорушення або події та оперативного інформування в органах (підрозділах) Національної

поліції України, затверджена наказом МВС України від 16.02.2018 № 111.
URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0371-18>.

11. Інструкція про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні, затверджена наказом Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Адміністрації Державної прикордонної служби України, Міністерства фінансів України, Міністерства юстиції України від 16.11.2012 № 114/1042/516/936/1687/5. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua>.

12. Інструкція про порядок превентивного затримання у районі проведення антитерористичної операції осіб, причетних до терористичної діяльності, та особливого режиму досудового розслідування в умовах воєнного, надзвичайного стану або у районі проведення антитерористичної операції, затверджена наказом Міністерства внутрішніх справ України, Генеральної прокуратури України, Служби безпеки України від 26.08.2014 № 872/88/537. URL: : <http://zakon5.rada.gov.ua>.

13. Інструкція про порядок залучення працівників органів досудового розслідування поліції та Експертної служби Міністерства внутрішніх справ України як спеціалістів для участі в проведенні огляду місця події, затверджена наказом Міністерства внутрішніх справ України 03.11.2015 № 1339. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua>.

14. Інструкція з організації обліку та руху кримінальних проваджень в органах досудового розслідування Національної поліції України, затверджена наказом Міністерства внутрішніх справ України від 14.04.2016 № 296. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/RE29014.html.

15. Інструкція про порядок виконання органами Національної поліції ухвал слідчого судді, суду про обрання запобіжного заходу у вигляді домашнього арешту та про зміну раніше обраного запобіжного заходу на запобіжний захід у вигляді домашнього арешту, затверджена наказом Міністерства внутрішніх справ України від 13.07.2016 № 654. URL : http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/RE29217.html.

16. Інструкція про заходи щодо дотримання вимог законодавства при затриманні без ухвали слідчого судді, суду осіб, підозрюваних у вчиненні злочину, та обранні стосовно підозрюваних запобіжного заходу - тримання під вартою під час досудового розслідування, затверджена наказом Міністерства внутрішніх справ України та Міністерства юстиції України від 01.10.2018 № 806/3105/5. URL : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1190-18>

17. Порядок ведення єдиного обліку в органах (підрозділах) поліції заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події, затверджений наказом МВС від 08.02.19 № 100 <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0223-19#Text>

18. Інформаційний лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ «Про деякі питання порядку оскарження рішень, дій чи бездіяльності під час досудового розслідування» від 09.11.2012 № 1640/0/4-12. URL.: <http://zakon4.rada.gov.ua>.

19. Інформаційний лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ «Щодо вжиття заходів загального характеру, зумовлених порушенням ст. 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, які встановлені у рішенні Європейського суду з прав людини від 09 жовтня 2014 року у справі «Чанєв проти України» від 23.12.2016 р. URL: http://sc.gov.ua/ua/uzagalnennja_sudovoji_praktiki.html

20. Наказ Генерального прокурора України «Про організацію прокурорського нагляду за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність» від 3.12.2012 № 4/1гн (із змінами, внесеними наказом Генерального прокурора України від 25.01.13 № 4/1гн-1, від 13.11.2013 № 98). URL: <http://www.gp.gov.ua>.

21. Наказ Генерального прокурора України «Про організацію прокурорського нагляду за додержанням законів спеціальними підрозділами та іншими органами, які ведуть боротьбу з організованою злочинністю» від 21.03.2013 № 4/2гн. URL: <http://www.gp.gov.ua>.

22. Наказ Генеральної прокуратури України «Про організацію діяльності прокурорів з нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних провадженнях, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян» від 20.04.16 № 161 (із змінами, внесеними наказом Генеральної прокуратури України від 12.05.2016 № 178). URL: <http://www.gp.gov.ua>.

23. Положення про органи досудового розслідування Національної поліції України, затверджене наказом Міністерства внутрішніх справ України від 06.07.2017 № 570. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua>.

24. Положення про порядок застосування електронних засобів контролю, затверджене наказом МВС України від 09.08.2012 № 696. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua>.

25. Положення про Єдиний реєстр досудових розслідувань, порядок його формування та ведення, затверджено наказом Генерального прокурора від. 30.06.2020
<https://www.gp.gov.ua/ua/derdr>

26. Положення про Міністерство внутрішніх справ України, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 № 878. URL: <http://www.kmu.gov.ua>.

27. Положення про Експертну службу Міністерства внутрішніх справ України, затверджений наказом МВС України 03.11.2015 № 1343. URL: <http://search.ligazakon.ua>.

28. Положення про слідчі підрозділи Національної поліції України, затверджено наказом МВС України 06.07.17 № 570
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0918-17#Text>

29. Положення про організацію діяльності підрозділів дізнання Національної поліції України, затверджене наказом МВС від 20.05.20 № 405
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0491-20#Text>

30. Порядок взаємодії Генеральної прокуратури України та Міністерства внутрішніх справ України щодо обміну інформацією з Єдиного реєстру досудових розслідувань та інформаційних систем органів внутрішніх справ, затверджений спільним наказом Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ України від 17.11.2012 № 115/1046.URL: <http://www.gp.gov.ua>.

31. Порядок зберігання речових доказів стороною обвинувачення, їх реалізації, технологічної переробки, знищення, здійснення витрат, пов'язаних з їх зберіганням і пересиланням, схоронності тимчасово вилученого майна під час кримінального провадження, затверджений постановою КМУ від 19.11.2012 № 1104.URL: <http://zakon4.rada.gov.ua>.

32. Постанова Пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ «Про деякі питання дотримання розумних строків розгляду судами цивільних, кримінальних справ і справ про адміністративні правопорушення» від 17.10.2014 № 11.URL: http://sc.gov.ua/ua/postanovi_za_2014_rik.html.

33. Постанова Пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ «Про практику здійснення судами кримінального провадження на підставі угод» від 11.12.2015 № 13. URL: http://sc.gov.ua/ua/postanovi_za_2015_rik.html.

34. Постанова Пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ «Про судову практику в справах про зняття арешту з майна» від 03.06.2016 № 5. URL:http://sc.gov.ua/ua/postanovi_za_2016_rik.html.

35. Рекомендаційні роз'яснення Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 23.12.2016 р. «Про практику здійснення судами кримінального провадження щодо неповнолітніх», затверджені рішенням зборів суддів. URL: http://sc.gov.ua/ua/uzagalnennja_sudovoji_praktiki.html

36. Узагальнення судової практики Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ «Про судову практику застосування судами першої та апеляційної інстанцій процесуального законодавства щодо обрання, продовження запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою» від 19.12.2014. URL: http://sc.gov.ua/ua/uzagalnennja_sudovoji_praktiki.html.

37. Узагальнення судової практики Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ «Про судову практику забезпечення права на захист у кримінальному провадженні» від 25.09.2015 р. URL: http://sc.gov.ua/ua/uzagalnennja_sudovoji_praktiki.html.

38. Узагальнення судової практики Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ «Про практику вирішення слідчими суддями питань, пов'язаних із слідчими (розшуковими) діями» від 03.06.2016 р. URL: http://sc.gov.ua/ua/uzagalnennja_sudovoji_praktiki.html.

39. Узагальнення судової практики Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ «Про правові позиції

судової палати у кримінальних справах Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ за 2015 рік» від 03.06.2016 р. URL: http://sc.gov.ua/ua/uzagalnennja_sudovoji_praktiki.html.

40. Узагальнення судової практики Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ «Про практику розгляду скарг на рішення, дії чи бездіяльність органів досудового розслідування чи прокурора під час досудового розслідування». URL: http://sc.gov.ua/ua/uzagalnennja_sudovoji_praktiki.html.

41. Постанова Об'єднаної палати Касаційного кримінального суду ВС справа № 740/3597/17, провадження № 51-6070кмо19, від 14.09.20